Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. CIII. № 9. JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, JANUARY 15 1997. CENTS 75 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК СЕРЕДА, 15-го СІЧНЯ 1997 р. Ч. 9. РІК CIII.

Відновлюються українсько-румунські переговори

Букарешт. — До румунської столиці прибула українська делегація для відновлення після дев'ятимісячної перерви переговорів щодо підписання українсько-румунського договору, повідомила 13-го січня УНІАР. Делегацію очолює перший заступник міністра закордонних справ Антон Бутейко.

Новий керівник румунської делегації Дімітру Чаушу заявив, що до цієї тури переговорів обидві сторони підготували нові пропозиції. Зокрема, Румунія пропонує внести до тексту договору рекомендації Ради Европи щодо гарантування прав національних меншин.

Як відомо, перешкодою у підписанні договору між двома країнами є те, що Букарешт вимагає від Києва засудження пакту Ріббентропа-Молотова, за яким частина румунської території відійшла до колишньої Української ССР. Україна відмовляється це робити, остерігаючись територіяльних претензій. Румунія вже заявила претензії на острів Зміїний у Чорному морі, що привело до погіршення відносин між двома країнами.

Українська делеґація перебувала у Вашінґтоні

Київ. — На запрошення Міжнародної фундації виборчих систем від 6-го до 11-го січня у Вашінґтоні з візитою перебувала українська делеґація у складі голови Верховного суду України Віталія Бойка, голови Комісії Верховної Ради з питань правної політики і судово-правничої реформи Володимира Стретовича та членів цієї комісії Олександра Лавриновича і Віктора Шишкіна.

П'ять років судової системи та здобутки України у цій сфері були головними темами, які обговорювано в ході чисельних зустрічей з представниками політичних і урядових кіл, судових установ ЗСА. Досягнено домовлення з керівництвом Міжнародної фундації виборчих систем про поглиблення співпраці з українськими правниками.

На зустрічі з представниками Світового банку обговорювано можливість фінансування міжнародним співробітництвом судової реформи в Україні. Члени української делеґації виступили в Інституті Кеннана з доповідями щодо особливостей судово-правничої реформи в Україні та ходу конституційного процесу.

Азіятські республіки об'єднуються

Бишкек, Киргизія. — Узбекістан, Казахстан і Киргизія, три середньоазіятські республіки, підписали у киргизькій столиці тристоронній договір про „вічну дружбу". Починаючи від 1997 року, вони провадитимуть єдину політику в усіх ділянках реґіонального і міжнародного характеру. Під договором стоять підписи Ісляма Карімова, Нурсултана Назарбаєва і Аскара Акаєва, узбецького, казахського та киргизького президентів.

Документ, між іншим, передбачає спільні дії сторін у сфері економіки і політики та у випадку загрози територіяльній цілісності держав так званої Центрально-Азіятської економічної трійки. Керівники країн проводитимуть постійні консультації на різних рівнях.

Три названі президенти затвердили рішення щодо Центрально-Азіятського мироносного батальйону, зформованого вліті минулого року під еґідою Організації Об'єднаних Націй, і підписали документ про статус спостерігачів у новоствореному Центрально-Азіятському союзі. Очікується, що ними стануть Таджикістан і Росія.

Крім того, учасники зустрічі в Бишкеку висловилися за випрацювання спільних проєктів у ділянці промисловости, сільського господарства і транспорту. Найближчим з тих проєктів буде будівництво трансазіятської дороги, яка зв'яже Узбекістан, Киргизію і Китай.

Росія пропонує Білорусі об'єднання

Москва. — Російський президент Боріс Єльцин запропонував білоруському диктаторові Алєксандрові Лукашенкові, щоб застановився над можливістю проведення референдуму в справі об'єднання обидвох їхніх країн „в тій чи іншій формі".

У понеділок, 13-го січня, Сєргєй Ястржембський, пресовий секретар президента Росії, повідомив про це репортерів засобів масової інформації та підкреслив, що Б. Єльцин цю „стратегічну думку" листовно запропонував А. Лукашенкові, автократичному президентові Білорусі, колишньої республіки СССР. Ще інший з кремлівськьких службовців вищого стажу зазначив, що об'єднання Білорусі з Росією могло б стати найкращою відповіддю щодо плянів НАТО про поширення на схід. Білорусь лежить між Росією та Польщею, котра може стати першою із країн Східної Европи — колишніх союзників Росії, що стане членом НАТО.

Офіційно такого об'єднання Росії з Білоруссю ніхто не пропонував, але ще минулого квітня Білорусь підписала з Росією договір про ближчі політичні та економічні стосунки. Крім того речник президента Б. Єльцина зазначив, що у листі до А. Лукашенка президент Росії підкреслює, що вже існуюча „спільність" обидвох країн є діяльність, тому треба зробити дальші кроки щоб їх ще більше зблизити.

Ю. Зима зрезиґнував

Львів. — Заступник голови Львівської Обласної Державної Адміністрації Юрій Зима звернувся до Президента України Леоніда Кучми з проханням звільнити його з посту, оскільки обласна прокуратура висунула проти нього звинувачення в причетності до справи незаконного адоптування дітей.

У своїй заяві Ю. Зима пише, що, займаючи відповідальний пост, він не може впливати на хід об'єктивного розслідування та і неможливо виступати одночасно в ролі підсудного і представника виконавчої влади.

Згідно з повідомленням "ОМРІ Дейлі Дайджест", Президент Л. Кучма прийняв резиґнацію Ю. Зими, підписавши указ про його звільнення.

Судовий процес у справі незаконного адоптування дітей проходить у Івано-Франківському. Як уже інформовано, раніше прокуратура висунула звинувачення проти головного лікаря Львівської обласної лікарні Богдана Федака, лікаря Володимира Дорошенка і колишнього голови Львівської обласної державної адміністрації Зиновія Урсула. Ю. Зима проходив у цій справі як свідок, а в процесі розгляду прокуратура висунула деякі звинувачення і проти нього.

Слідство встановило, що в Одесі, Кіровограді, Львові та деяких інших містах виявлено 130 випадків продажу немовлят за 6,000—13,000 дол. Доля багатьох дітей досі невідома. Їх пошуками займається "Інтерполь".

О. Ткаченко зустрівся з амбасадором В'єтнаму

Київ. — Перший заступник голови Верховної Ради України Олександер Ткаченко зустрівся з амбасадором В'єтнаму в Україні Чіонгом Тонгом. Під час зустрічі О. Ткаченко зазначив, що "у наших країн є багато спільних підходів до вирішення завдань, які стоять так перед В'єтнамом, як і перед Україною". Він також висловився за потребу тіснішої співпраці між обома державами, зокрема в галузі енергетики, хемічної, фармацевтичної промисловости та мілітарно-промислового комплексу.

Йдеться про збільшення обсягів будівництва енергетичних об'єктів з участю українських підприємств, організацію доставки до В'єтнаму продукції машинобудування, в тому й кораблів на підводних крилах та літаків АН. Україна продає В'єтнамові вантажні авта, металевий прокат, будівельні матеріяли. З В'єтнаму до України ідуть натуральний кавчук, кава, чай, текстильна продукція.

В'єтнамський амбасадор передав від голови парляменту В'єтнаму запрошення голові Верховної Ради України Олександрові Морозові відвідати В'єтнам з візитою в цьому році. Наприкінці зустрічі О. Ткаченко зазначив: "Україна повинна відігравати ролю своєрідного мосту між країнами азійсько-тихоокеанського реґіону і европейськими країнами. Це було б на користь В'єтнаму і України". Сторони зійшлися на тому, що між Україною та В'єтнамом склалися добрі стосунки.

І. Курас прийняв делеґацію Баварії

Київ. — Віцепрем'єр-міністер України Іван Курас прийняв делеґацію працівників урядових установ та медичних закладів Баварії, причетних до виконання в Україні програми реґабілітації дітей з ушкодженнями центральної нервової системи.

І. Курас зазначив, що українсько-німецька співпраця у цій важливій галузі охорони здоров'я є переконливим прикладом доброго стану взаємостосунків України і Баварії. Під час зустрічі обговорено конкретні пропозиції щодо поширення такої співпраці, зокрема, про надання допомоги німецькою стороною в організації лікування хворих на туберкульозу, створення навчального ортопедичного центру тощо.

О. Баюл пережила автомобільний випадок

Блумфілд, Конн. — Олімпійська чемпіонка з фіґурної їзди на льоді Оксана Баюл вийшла в понеділок вранці, 13-го січня, з шпиталя після того, як її вилікували від струсу мозку, наклавши 12 швів на поранення, одержані в автомобільній катастрофі, повідомило агентство Ассошіейтед Пресс.

19-річна О. Баюл, яка мешкає в Симсбирі, дістала поріз на голові в наслідок дорожньої пригоди вночі із суботи на неділю. Вона перебувала в медичному центрі Сейнт Франсіс перед тим, як її відпустили 13-го січня о 6-ій годині ранку, сказав представник шпиталя Піт Мобілія.

Згідно із звітом шпиталя, О. Баюл вела автомобіль у стані алькогольного сп'яніння. Вміст алькоголю у її крові був 0.168 відсотка в той час, як леґальна межа в Конектикат — 0.10 відсотка. Згідно зі стейтовим законом, неповнолітні водії автоматично втрачають права, якщо вміст алькоголю в крові перевищує 0.02 відсотка. Леґальним віком для вживання алькоголю в Конектикат є 21 рік.

Разом з О. Баюл у авті був 30-річний Арарат Закарян з Ню Йорку, який зламав у випадку палець.

О 2-ій годині ночі поліцію повідомили про пронизливий виск коліс і вона, виїхавши на місце пригоди, виявила зелений Мерцедес, який з'їхав з 185-ої дороги. Ведеться слідство, покищо нікого не звинувачено. Поліція вважає, що за кермом автомобіля була О. Баюл.

На місці випадку видно було сліди коліс від гальмування завдовжки понад 30 метрів, що вели з дороги до зламаних кущів і молодих дерев.

Мері Пітерсон, яка повідомила поліцію, сказала, що чула звук від гальмування машини, який потім різко припинився. Вона зателефонувала на число 911.

В суботу ввечорі перед випадком О. Баюл дивилася у Цивільному центрі Гартфорду на виставу на льоді „Дух Покагонтас". Потім вона зустрічалася за сценою з ковзанярами, сказав Джей Словс, представник Міжнародного ковзанярського центру в Конектикат, де тренується олімпійська чемпіонка.

О. Баюл живе у Симсбирі від 1994 року і нещодавно перебралася у свій дев'ятикімнатний дім біля ковзанярського центру.

Українським інвалідам бракує візків

Київ. — На сьогодні в Україні лише третина інвалідів, які не можуть самостійно пересуватися, забезпечені візками, повідомила 13-го січня УНІАР.

На нараді в Кабінеті Міністрів, присвяченій проблемам інвалідів, відзначено, що незважаючи на те, що попит інвалідні візки постійно зростає, їхнє виробництво в Україні зменшується. Крім того, якість візків є незадовільною.

Прем'єр-міністер Павло Лазаренко доручив міністрові соціяльного захисту населення Петрові Овчаренкові підготувати до кінця січня постанову Уряду, яка передбачала б конкретні шляхи розв'язання проблеми. Зокрема, те, як поліпшити діяльність українських підприємств-виробників цієї продукції, покращити її якість і зменшити вартість виготовлення.

Прем'єр сказав, що необхідно створити такі умови виробництва інвалідних візків, щоб з-за кордону завозилося якомога менше коплектуючих частин.

О. Юшко з дружиною виїхали в Україну

Джерзі Сиrі, Н. Дж. — Як інформує „Український Тижневик" з датою 12-го січня, пера Андрія Винницького заступник консула України в Торонто Олександер Юшко є небажаною особою в Канаді і був змушений разом з дружиною виїхати до Києва в дні 24-го грудня 1996 року. Цим закінчився двомісячний спір між канадським міністерством закордонних справ і дипломатичними представниками України в Канаді.

Про нього широко інформувала канадська преса від початку неприємної історії, коли О. Юшка після дев'ятиденного перебування на терені Канади арештовано в Торонто за провадження авта у нетверезому стані, спробі втягнути до авта двоє неповнолітніх дівчат і підплатити поліційного старшину. Дипломатичні представники України боронили О. Юшка тим, що він не мав часу це отримати офіційний імунітет з Оттави, як також що ціле оскарження видумане. Справа набрала широко розголосу, відповідне вияснення з обороною зас-

(Закінчення на стор.3)

В'язень виграв справу

Джерзі Сиrі, Н. Дж. — Відбуваючий кару життєвого позбавлення волі за вбивство в'язень однієї з англійських в'язниць подав до суду тюремну адміністрацію за те, що у в'язничній крамничці йому відмовили в продажу шоколядки з 25-відсотковою знижкою зазначеної ціни.

В'язень справу виграв і йому врочисто вручено 25 пенсів. Водночас сторонам конфлікту доведеться по половині покрити судові витрати в розмірі 2 тис. фунтів стерлінґів. Рахунок виставлено адміністрації тюрми.

Суд також порадив в'язням, щоб справи реклямових знижок цін продуктів вони вирішували з виробниками продукції, а не з тюремною владою.

В Україні

(З інформацій УНІАР)

НАРАДА ВУГЛЕДОБУВНИХ І ТЕПЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ

ДОНЕЦЬКЕ. — Тут відбулася нарада керівників вугільних об'єднань і теплових електростанцій України. Обговорено питання негайного забезпечення вугіллям теплових електростанцій, які в умовах великих морозів витрачають багато палива. А шахти в цей час витрачають лише третину необхідного вугілля. У нараді взяв участь прем'єр-міністер України Павло Лазаренко, який зобов'язав гірничі колективи з 9-го січня щодоби відвантажувати 70,000 тонн вугілля для стабільної праці електростанцій України.

"КОНЦЕРТ ВІДЧАЮ"

ДОНЕЦЬКЕ. — Помітною подією міста став "концерт відчаю", даний єдиним на Донбасі музичним навчальним закладом — Донецькою державною консерваторією ім. Сергія Прокоф'єва. Концерт представники преси назвали "концертом відчаю" тому, що консерваторія не отримує ніякої фінансової підтримки уже півроку. Цією культурною акцією викладачі і студенти намагаються привернути увагу влади до важкого стану закладу.

РУХІВЦІ СПОСТЕРІГАТИМУТЬ ЗА ВИБОРАМИ В ЧЕЧНІ

КИЇВ. — Голова Координаційної ради Світового конгресу вайнахських діяспор Халід Яндарбієв та голова Народного Руху України Вячеслав Чорновіл провели в Києві пресову конференцію, присвячену виборам президента і парляменту в Чеченській республіці Ічкерія, що мають відбутися 27-го січня. "Чечення, яка не програла війну з Росією, стоїть сьогодні перед питанням, як не програти мир", — сказав Яндарбієв. Він звинуватив російську сторону у провокаціях, спрямованих на розкол чеченського народу і наголосив, що Чечення збереже курс на повну державну незалежність, незалежно від того, хто стане президентом. Оскільки чеченський закон про вибори передбачає голосування лише на території Чечені, 30,000 чеченських утікачів, які мешкають в Україні, мають прибути на батьківщину для участи у виборах. В. Чорновіл повідомив, що представники Народного Руху України поїдуть у Чечню як спостерігачі, а депутат України Ярослав Федорин проведе у Грозному переговори щодо співпраці в галузі енергетики. На думку В. Чорновола і Х. Яндарбієва, Україна і Чечення мають стати стратегічними партнерами в галузі транспортування і переробки нафти.

ПОМСТА

КИЇВЩИНА. — У Яготинському районі Київської области, на території одного з колективних сільсько-господарських підприємств згоріло майже 400 тонн сіна. У підпалі запідозрили 31-річного місцевого жителя, якого недавно виключено із сільсько-господарського колективу за систематичні порушення і зловживання алькоголем.

ЮВІЛЕЙНЕ ЗАСІДАННЯ "НОВОЇ УКРАЇНИ"

КИЇВ. — З нагоди п'ятирічного ювілею громадського об'єднання "Нова Україна" відбулося засідання великої ради об'єднання та пресова конференція. Голова об'єднання Євген Кушнарьов та співголови Анатолій Матвієнко і Володимир Філенко поінформували присутніх про хід підготовки до п'ятого з'їзду об'єднання, запланованого на 15-го лютого. Промовці підкреслювали, що з'їзд має вирішити питання безпосередньої участи "Нової України" у наступних президентських виборах, а також у виборах до Верховної Ради України.

ГАРНІЗОННЕ ЖИТТЯ В СЕВАСТОПОЛІ

СЕВАСТОПІЛЬ. — Командувач російської Чорноморської фльоти Віктор Кравченко скритикував дії керівництва Військово-морських сил України щодо забезпечення гарнізонного життя у місті. За його словами, керівництво севастопільського гарнізону ВМС України плянує цілком забезпечувати гарнізонне життя в місті, в тому числі й військову автоінспекцію і військові патрулі. Забезпечення гарнізонного життя виключно українською стороною, на думку адмірала В. Кравченка, є порушенням домовлень про статус російської Чорноморської фльоти і може стати на перешкоді майбутньому розподілові фльоти та підписанню договору між Україною і Росією. Керівництво Військово-морських сил України вважає, що дії севастопільського гарнізону цілком відповідають українським законам і міжнародним правним нормам. Відповідають вони і домовленням між українським і російським керівництвом.

КРИМСЬКІ ФЕСТИВАЛІ

КРИМ. — Кримська філія Спілки Музик України повідомила про заплановані фестивалі у Криму 1997 року. У березні відбудеться міжнародний фестиваль духовної музики під назвою "Золотий грифон". Участь візьмуть музиканти з України, Росії, Білорусі, Німеччини, Голляндії, Болгарії та інших країн. Влітку заплянo фестиваль гітаристів "Золоті струни" з у частю виконавців із країн СНД. У міжнародному дитячому центрі "Артек" влітку відбудеться дитячий міжнародний фестиваль.

В АМЕРИЦІ

У ПОНЕДІЛОК, 13-ГО СІЧНЯ, Верховний суд ЗСА почав розглядати чи справу судового оскарження статевого турбування проти президента Билла Клінтона буде дозволено вирішувати під час його теперішнього урядування. Вищезгадане судове оскарження в 1994 році подала колишня працівниця стейтового уряду Арканзо проти Б. Клінтона тодішнього губернатора згаданого стейту. Б. Клінтон заперечив будь-які статеві залицяння. Верховний суд вислухав одногодинну арґументацію чи можна судити урядуючого Президента за його вчинки перед тим поки він став Президентом. Рішення цієї справи буде перед кінцем теперішньої сесії Верховного суду, що має закінчитися в червні.

У НЮ ДЖЕРЗІ В ПОНЕДІЛОК, 13-го січня, розпочато вибір лави присяжних для справи статевого злочинця 34-річного Джессі Тіммендекваса, якого судитимуть за вбивство сімрічної Меган Канки у 1994 році в містечку Гамілтон, Н. Дж. Прокуратура каже, що цей вже перед тим двічі суджений за статеві злочини в'язень заманив малу Меган до своєї хати, де її зґвалтував і вбив. Після тієї трагедії та за старанням батьків малої Меган прийнято закон, який вимагає реєстрації статевих злочинців після звільнення з тюрми у місцевій поліції, де вони хочуть поселитися. Адвокати стверджують, що це буде довша процедура, бо оборона не візьме нікого до лави присяжних, хто знає про закон Меган.

У СВІТІ

У НЕДІЛЮ, 12-ГО СІЧНЯ, на розмови для злагіднення напруженої ситуації, створеної плянами кипрських греків купити в Росії ракети та розмістити в їхній частині острова, до Кипру приїхав американський посланець Кері Кевено. Він думає провести розмови з з президентом кипрських греків Глефкосом Клерідесом і провідником кипрських турків Рауфом Денкташом, щоб вияснити як на цю справу задивляється Америка. Досі кипрські греки не погоджувалися на зміну своїх плянів, заявляючи, що це є конечним для їх оборони.

ГРУПА АМЕРИКАНСЬКИХ судових урядників минулої неділі, 12-го січня, прибула до Пекіну, столиці Китаю, щоб забрати тлінні останки 10-ох американських вояків з розбитого літака під час Другої світової війни в південнозахідній частині країни. Завданням прибулих працівників Департаменту оборони є ідентифікувати тлінні останки загиблих, передані китайськими властями з Ґуанґзі реґіону. Згідно з інформаціями американських офіційних чинників літак-бомбовик типу Б-24 розбився об скалу поблизу місцевости Гуйлін 31-го серпня 1944 року, повертаючись з бомбардування японських кораблів в околицях Тайвану. Залишки літака і загиблі залоги припадково знайшли китайські селяни, збираючи лікувальне зілля.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302.

Svoboda: (201) 434-0237; Fax: (201) 451-5486. UNA: (201) 451-2200

Soyuzivka UNA Estate: 216 Foordmore Rd., Kerhonkson, NY 12446
(914) 626-5641, Fax (914) 626-4638, e-mail: fqsst@aol.com

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Головний редактор: Зенон Снилик

Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

Парадокси комуністичної номенклятури

Сьогодні вже нікого не дивує, що колишні комуністи відкидають марксистсько-ленінську ідеологію і стають справжніми капіталістами. Пояснити це явище неважко: обіцяного комуністичними ідеологами справедливого суспільства побудувати не вдалося. Експеримент виявився надто жорстоким і фальшивим. Дивує інше: деякі номенклятурники вмудряються водночас будувати ринкове суспільство і бути членами Комуністичної Партії.

Після невдалого серпневого заколоту в Москві 1991 року тисячі людей спішно залишили лави КПСС-КПУ, відмежовуючись від дій партійної еліти. І при цьому гордилися, що зробили це раніше, ніж інші. Щоправда, серед високопоставлених комуністів-лідерів таких виявилося небагато. Ті не поспішали викидати партійні квитки й трималися гурту. Поєднувала їх не стільки ідеологія, скільки великі гроші, накопичені в партійних касах за 74 роки. А це фантастичні суми, бо партія внесків не витрачала — вона цілковито забезпечувалася з державного бюджету.

Після розвалу СССР уряди нових незалежних держав заборонилки діяльність КПСС. В Україні створено нову КПУ яка, мовляв, не має нічого спільного з КПСС. Легалізація партії дала змогу комуністам використовувати викрадені після путчу та приховані партійні гроші. Новостворена партія хотіла б успадкувати і приміщення, але назвавшись спадкоємицею КПСС, мусіла б відповідати за її злочини.

Щодо ідеології, то комуністична верхівка давно в неї не вірить. З партійного олімпу їм ще у 1970-их роках було відомо, що економіка катастрофічно занепадає. Приховуючи це від народу, вони відкрито грабувалу "корабель", приречений на потоплення. Таке можливе тільки тоді, коли одна ідеологія вмирає, а іншої нема. Наступає період розбещености, хаосу і стагнації.

До нової КПУ увійшли саме такі "комуністи". Взявши на озброєння ідеологію, у яку самі давно не вірять, вони і сьогодні грабують народ і намагаються тримати його у покорі, як не силою, то щедрими обіцянками "рівноправности", тобто зрівняння всіх у бідності. Водночас майже всі нинішні лідери КПУ є власниками великих приватних підприємств, концернів, банків і фірм. Тобто, вони цілком іґнорують ідеологію КПУ, але з її лав не виходять.

Для прикладу можна назвати нинішнього представника Президента у Верховній Раді України Ігоря Шарова. Він — депутат України від Криму, член Комуністичної Партії. Після призначення його 12-го жовтня 1996 року парляментарним представником Президента, він здивував і лівих, і правих тим, що відмовився увійти до фракції комуністів та проголосував за ліквідацію святкувань днів Жовтневої революції. Розмовляє українською мовою і підтримує реформи, які проводить Л.Кучма. На запитання , як йому вдається поєднувати діяльність капіталіста з марксистсько-ленінськими переконаннями, Шаров відповів: "Це, мабуть, одне з унікальних явищ у нашій історії. Перебування в комсомолі і в лавах Компартії допомогло мені навчитися працювати". Відповідь, яка нічого не прояснює.

Новий представник Президента у Верховній Раді вірить, що в парляменті незабаром створиться конструктивна більшість. А конкретніше, одна група підтримуватиме Президента, друга — прем'єр-міністра, третя — голову Верховної Ради. Вкрай неґативним явищем у праці парляменту І.Шаров назвав те, що із 24-ох законопроєктів, поданих Президентом, Верховна Рада розглядає лише 18 і то дуже повільно.

Такі незвичайні комуністи-капіталісти є у всіх гілках влади. Політичний оглядач "Української Газети" Владислав Омельченко в одній з публікацій називає їх "удосконалено-переродженими більшовиками-пролетарями" й запитує: "Ось тільки куди вони поділи партійні внески і на кого ці внески працюють?" Це — державна і комерційна таємниця.

Україна пам'ятає як "палкий патріот і демократ" Олександер Коцюба, після обрання до Верховної Ради попереднього скликання, відразу став комуністом, приєднавшись до так званої "групи- 239". А нинішній секретар ЦК КПУ Петро Симоненко, до обрання у Верховну Раду розмовляв гарною українською мовою і виступав, хоч і за соціялістичну, але українську державу, а після обрання виступає в парляменті російською мовою і кличе назад у російську імперію.Треба сподіватися, що І.Шаров є серйознішим і працюватиме не на чужу імперію, а для добра України.

Олександер Серафин

ТРАНСФОРМАЦІЯ АВТОМОБІЛЬНОЇ ПРОМИСЛОВОСТИ

I

В різних промисловостях, зокрема в автомобільній, стало традицією прогнозування наступного року з кінцем попереднього.

Минулий рік був одним з кращих: на американському ринку продано біля 15 мільйонів авт. Економісти „великої трійки" („Дженерал Моторс", „Форд" і „Крайслер") передбачають повторення цього рівня активности в 1997 році. Чинники, на яких спирається ця прогноза, є: поміркований економічний ріст, низька відсоткова ставка, досить високе довір'я споживачів, низьке безробіття та приборкана інфляція. Авторитетний Мишиґенський університет є згідний з обсягом 15 мільйонів авт на 1997 рік і вважає, що ринок 1998 року становитиме 15.1 мільйона авт.

Автомобільна промисловість є циклічна. Два роки тому економісти передбачали, що активність знижуватиметься в 1996-1997 роках. Рік тому вказували на початок занепаду в 1997 році, а тепер існує загальна думка, що не буде економічного зниження до кінця цього століття.

Американський автомобільний ринок в 1997 році буде ще більш конкурентним, ніж торік. Перевага цін, яку мала „велика трійка", спричинена сприятливим відношенням доляра до японської єни, змінилася в користь японців. Виробники застосовуватимуть різні стимули, щоб привабити покупця.

Автомобільна промисловість ЗСА переходить глибоку зміну. Коли дітройська „велика трійка" дальше зменшує наймання юнійних робітників, продає фабрики, які виробляють складові частини, помимо високих заробітків, їхні чужі конкуренти роблять дещо протилежне — будують фабрики в ЗСА і творять тисячі місць праці, які переважно не є юнійними. За даними Мишиґенського університету, „переселенці" та їхні постачальники дають працю 135,000 американцям. Одначе найбільше з цього користає споживач, який має вибір продукту, виробленого в ЗСА 11-ма автомобільними компаніями.

В 1996 році дев'ять чужих фірм випродукували в ЗСА 3.6 мільйона авт, або 20 відсотків всього видобутку. Передбачають, що до 2000 року їхній обсяг становитиме 4.8 міль. штук, або 26 відсотків американської продукції. Ці „переселенці" закупили в 1996 році в ЗСА майже 42 блн. дол. частин — на 13 блн. дол. більше, ніж попереднього року.

Інвестиції та наймання чужих фірм в ЗСА збільшуватимуться з відкриттям заплянованих фабрик для виробу моторів і трансмісій та з посиленням експортів. Наприклад, виробництво авт „Гонда" в ЗСА піднялося на 16.7 відсотка минулого року. Передбачають, що „Гонда" побудує ще одну фабрику в Америці.

Виробники авт стають поступово більше проєктувальниками, серійними складачами і продавцями, ніж повними інтеґрованими автомобільними фірмами. Помимо їхніх величезних ресурсів, вони не можуть дозволити собі запроєктувати та виробити кожну ускладнену частину авта. „Крайслер", наприклад, закуповує 37 блн. дол. компонентних частин річно, від чим раз меншого числа постачальників. До 2000 року він матиме лише 400 постачальників, яких було біля 3,000 10 років тому.

(Закінчення буде)

Любомира Ґайовська-Бойко

Борщівська сорочка

Село Сапогів — Борщівщина. Не дуже велике, але й немале, розлягалося по берегах річки Циганки. Найбільше скупчення хат було недалеко церкви, плебанії, читальні та семиклясової школи, де я виростала і вчилася любити та шанувати все рідне.

Мої батьки були там вчителями; тато — кваліфікованим директором, мама — вчителькою 1-ої та 3-ої кляс. До помочі була ще одна вчителька.

Решта села було розкинуте по чудових зелених горбках-садах та родючих долинах-городах. В Сапогові жили господарі-рільники, ремісники, як в нас казали, „різного покрою"; люди заможні, середньо заможні та й бідні. Та всі, на думку моїх батьків, були великими багачами, бо село було свідоме, патріотичне (тато вчителював там понад 30 літ) дуже віруюче і ніхто там ніколи (принайменше до часу нашого від'їзду) не переодягався в міську одіж. Як у будень, так і в неділю, на господарстві чи в полі — носили своє домашньо-роблене борщівське вбрання.

А як прийшли свята, головно Великдень, то кращих сорочок чи обгорток не було в цілім світі. Моя мама все казала: „Це перлини українського селянського мистецтва, створені жіночими руками". (Майже в кожній хаті був ткацький варстат).

Пригадую, як весною я ще малою дівчинкою зачаровано дивилася на молоду з дружками, що ходили від хати до хати просити на весілля.

Образ борщівської красуні-молодої та її чудовий весільний одяг глибоко зарізьбився в моїй пам'яті та серці; я мріяла бути колись такою пишною молодою. Та, на жаль, з приходом німецької окупації ми були змушені залишити це мальовниче село Сапогів та переїхати до Тернополя, щоб відібрати там наш перед вибухом війни новозбудований дім, який знаціоналізували большевики. Батьки потерпали, що це саме повториться з німцями.

Виїздили зі села фірами ще перед сходом сонця, бо чекала на нас довга та непевна дорога.

Нагло до хати, щоб попрощатися, вбігла 13-літня сусідська дівчинка — Марійка. Хоча була від мене три роки старша, та все таки стала моєю найкращою подругою. Вона держала клунок під пахою, завинений в гарнім полотні. „Це моя бабуня передала для вас на пам'ятку", — сказала, подаючи мамі. Мама пригорнула до себе улюблену ученицю, скропивши слізьми чудові її довгі коси, кажучи: „Ти, Марійко, мусиш мені приобіцяти, що дальше будеш так чудово вчитися й здаси іспит до гімназії". На це Марійка рухом голови потакнула та з плачем вибігла з хати на подвір'я, де вже було майже півсела людей.

Розпрощались та вирушили в дорогу. З Божим провидінням якось щасливо заїхали до Тернополя. Довели дім до ладу, та, на жаль, не пощастило нам довго тішитись в новій хаті. За пару років большевицька навала підсунулась й ми були змушені залишати все, все що моїм батькам та мені, 12-літній дитині, було таке любе та цінне.

У валізку з речами поклала мама дарунок старенької бабуні Василини з Сапогова — чудовий борщівський стрій, а головно ту чарівну борщівську перлину — вишиту сорочку, кажучи: „Дитино, ця сорочка, де б ми в світі не опинились, буде для нас, як Євшан-зілля, пригадувати, хто ми та звідки".

Мами слова стали святими та віщими.

Михайло Шпонтак

Час на податкові зізнання

Довгі і великі політичні дебати протягом останніх двох років, а властиво продовж першої каденції адміністрації Билла Клінтона у Вашінґтоні, в наслідок партійних протистоянь, не дозволили осягнути значних соціяльно-економічних та податкових реформ чи поліпшень. Приблизно 40 мільйонів незаможних жителів країни дальше чекають на можливість медичного забезпечення з поміркованою оплатою, колосальний державний довг понад п'ять трильйонів дол. дальше росте, а з ним і проценти в сот-ках більйонів дол., які сплачують податковці; щорічний державний бюджет дальше жде на збалянсування; медична опіка емеритів Медікер стоїть перед банкрутством, а соціяльне забезпечення на черзі — вже троє працюючих оплачують цю пенсію емеритам; епідемія наркоманства із злочинством і дальший спад моралі суспільства продовжуються; народна освіта, особливо в центральних громадських скупченнях великих міст країни, в жалюгідному стані, бо професійні спілки вчителів та сили лібералів бльокують можливість конкуренції між публічними та приватними школами; конечно потрібні реформи податкової системи також ждуть на свою чергу.

Деякі політичні обсерватори передбачають, що „поранений" спікер нижчої палати Конґресу ЗСА та не менше уражений перевибраний Президент можуть знайти спільну мову і компромісово розв'язати деякі пекучі проблеми країни, включно з потрібними реформами податкової системи. Але, як кажуть американці, „смерти і податків не можна уникнути", і під час зимових місяців ми повинні розрахуватися з державними і стейтовими (подекуди і міськими) скарбницями — хто кому скільки винен. Отож починаймо від емеритів — хто повинен рекортувати свої податкові зобов'язання за 1996 рік?

Емерити у віці понад 65 років, самотні, прибутки котрих з процентів (дивіденд, другої пенсії, від колишніх хлібодавців чи профспілок), не виплачуючи пенсії соціяльного забезпечення, не виносять більше, як 7,550 дол., не потребують виповняти податкових зізнань. Подружжя емеритів, якщо обом понад 65 літ, повинні виповняти податкові зізнання, коли їхні прибутки з вище наведених джерел виносять більше, як 13,400 дол.; а коли тільки одному минуло 65 років, якщо їх дохід перевищує 12,600 дол. Коли ж хтось з емеритів хоче далі зарібково працювати в 1997 році, скільки він або вона може заробити без частинної втрати пенсії соціяльного забезпечення? У віці понад 65 до 70 років життя можна заробити 13,500 дол.; у віці 62-65 років — до 8,640 дол. без втрати частинно, а то й в цілості пенсії. У віці понад 70 літ нема обмежень щодо заробітків.

Коли платите податки від пенсії соціяльного забезпечення? Самітні податковці платять податок від старечої пенсії, якщо їхні прибутки, включно з 50 відсотками старечої пенсії, виносять понад 25,000 дол., а подружжю, прибутки якого виносять понад 32,000 дол., пенсія соціяльного забезпечення може бути оподаткована до 85 відсотків, залежно від загальної суми доходів. Всі інші працюючі повинні виповняти податкові зізнання, щоб розрахуватись перед державою — хто кому скільки винен. Податки стейтів Ню Йорку і Ню Джерзі були знову дещо знижені.

Вкінці слід звернути увагу старшим громадянам на деякі пільги. Громадяни у віці понад 62 роки не повинні платити чинш більше, як одну третину їхнього доходу, якщо їхній дохід не перевищує 20,000 дол. річно. Повну медичну опіку, включно з ліками, можна отримати через Медікейд, якщо місячний дохід не перевищує в самітніх 645 дол., а в подружжя — 855 дол. з обмеженням майна 4,000 дол. для самітних та 6,000 дол. для подружжя. Треба тут одначе зазначити, що дім проживання, авто та деякі домашні і особисті речі не входять в обмежену суму майна. Є й інші пільги для незаможних і хворіючих громадян, а новоприбулі можуть отримати поміч у виготовленні анкет на продовження віз, на виграш „зеленої картки" через іміґраційну льотерію тощо. В Ню Йорку таку поміч можна отримати в домівці Об'єднання Українців в Америці „Самопоміч", де працює на повний час працівник, спонзорований кредитівкою „Самопоміч", з допомогою добровольців.

Людмила Паниченко

* * *

Люблю зі снігом розмовляти,
Хоч він не завше говіркий,
Зимовим ранком вийду з хати
І привітаюсь залюбки
З моїм білявим, добрим гостем,
Він сни мені оповідав,
Торкнув устами вії, коси —
І заблакитніла вода,
Бо голубінь одна навколо,
Пасує ніжність цій порі.
Цей білий сніг — душі обнова, —
Відлуння синьої зорі.

Д-р Тамара Булат

БЕЗ ОХРАНКИ І НКВД

(Відзначення 130-ої річниці від дня народження Михайла Грушевського)

II

Найважливішими у відзначенні 125-ліття від дня народження М. Грушевського було те, що воно сколихнуло нові сили науковців, які виступали з доповідями на конференціях та цінними публікаціями у збірниках, журналах, газетах. Одні вчені почали дослідницьку працю в раніше засекречених архівних фондах, розуміючи першочерговість віднайдення і оприлюднення документальних матеріялів про М. Грушевського та його оточення. Інші — заходилися коло видання і перевидання самих творів вченого.

Першим на черзі стояло перевидання „Історії України-Руси"; (до речі, щоб передплатити „Історію", треба було перейти велику чергу в крамниці видавництва „Наукова думка"). У 1990 році окремим виданням з'явилася „Ілюстрована історія України" М. Грушевського, визначним явищем був вихід у світ „Історії української літератури" М. Грушевського, як також публікація монографічних досліджень про М. Грушевського в ЗСА і Україні; підготова великого дослідження, присвяченого епістолярній спадщині, і відповідальна праця над суперважливим англомовним виданням „Історії України-Руси" та інші.

Змістовно новий історіософічний модель у підході до трактування творчої спадщини, довгий час фальсифікованої, став відповідним підґрунтям до заходів, які Уряд самостійної України заплянував для відзначення ювілею першого Президента України.

Це був також фактично перший ювілей і суспільно-політичного діяча, коли інтеґрували державні і громадські організації України з міжнародними товариствами і науковими центрами. Підкреслюю: держава Україна, а не тільки громадські організації, вшановувала великого сина української землі.

Тут буде доречно зацитувати дещо з надавно опублікованих документів, що стосуються вшанування академіка М. Грушевського з нагоди його 60-ліття і 40-ліття наукової діяльности у 1926 році. У циркулярі начальника ҐПУ УССР, розісланого усім начальникам окружних відділів ҐПУ і уповноваженим ҐПУ, було зазначено: „У Києві Академія наук організувала Комітет на чолі з академіком Тутковським, котрий займається підготовкою ювілейних урочистостей. Українські діячі мають намір надати урочистостям характер національно-політичної події, характер шанування національного героя. Ювілей має бути використаний з метою піднесення авторитету Грушевського як великого (в ориґіналі: крупнєйшеґо. — Т. Б.) національного діяча. Про прийдешнє ювілейне свято близькі до Грушевського кола сповістили вже широкі українські прошарки в провінції.

У зв'язку з цією обставиною ҐПУ УРСР пропонує:

1. Простежити за настроями і розмовами з нагоди ювілею, що наближається.

2. Виявити, чи ведеться до нього якась підготовка, і якщо ведеться, то в яких формах вона виявляється.

3. Виявити, чи є тенденція організації якихось ювілейних комітетів, ініціятивних груп і т. п.

4. Стежити за тим, які вітання, адреса, листа і телеграми надсилатимуться з нагоди ювілею.

5. Звернути увагу на те, чи будуть надсилатися до Києва на торжество якісь делегації або представники. Якщо будуть, то бажано мати серед них провірених повідомлювачів" (Володимир Пристайко, Юрій Шаповал, Михайло Грушевський і ҐПУ — НКВД. Трагічне десятиліття: 1924-1934". К. вид-во „Україна", 1996, стор. 148).

У Постанові Політбюра ЦК КП(б)У від 7-го вересня 1926 року директивно зазначалося: а). Вважати, що ювілей Грушевського слід обмежити рамками наукового ювілею в межах міста Києва і в рамках Академії наук [...]. е) Визнати за можливе помістити під час ювілею в газеті „Пролетарская правда" невеликої статті про Грушевського з нагоди ювілею і помістити звітну замітку". (Там же, стор. 146, 147).

Як усі ці вирази — „мають намір надати урочистостям характер національно-політичної події", „характер ушанування національного героя", „стежити за приїжджими делеґаціями, особливо з Галичини", „Про український сеператизм" (назва таємного обіжника ҐПУ УССР від 4-го вересня 1926 року) — ніби живцем взяті з таємних документів царської охранки, коли йшлося про ювілеї Т. Шевченка, М. Лисенка та інших українських діячів!

То ж справді можемо сказати, щ0 130-річчя від дня народження Михайла Грушевського — це був його перший ювілей, котрий відбувся на рівні офіційного державного відзначення.

Згідно з указом Президента України Леоніда Кучми від 22-го листопада 1995 року „Про відзначення 130-річчя від дня народження М. С. Грушевського", був заснований Організаційний комітет, який затверджував пропоновану міністерствами, відомствами, громадськими організаціями і творчими спілками „Програму заходів". До цих заходів належало проведення ювілейного вечора в приміщенні Національної Опери; проведення наукових конференцій, наукових читань і урочистих вечорів у вищих та середніх навчальних закладах; документальних і книжкових виставок; демонстрація документальних фільмів та передання копій фільмів „Перший Президент України" й „Історик та історія" амбасадам України в різних країнах; заснування щомісячних стипендій імені М. Грушевського для студентів і аспірантів; видання ювілейних збірників і ювілейних чисел журналів („Архіви України", „Слово і час", „Українського історичного журналу", культурологічного альманаху „Хроніка — 2000"); започаткування наукового щорічника „Збірник Михайла Грушевського" та інше.

За рішенням Оргкомітету встановлено меморіяльні дошки у Відні, Празі, Москві, Тбілісі. У Києві виготовлено живописні, скульпурні та графічні портрети (як відомо, минулого року введено гривню, на одній із купюр є також портрет М. Грушевського). Готується конкурс на кращий проєкт пам'ятника М. Грушевському у столиці та йде підготова до відкриття Меморіяльного музею в будинку на вулиці Паньківській у Києві, де жив вчений.

(Варто нагадати, що перший пам'ятник М. Грушевському у 1991 році встановила гімназія в Коломиї, яка носить ім'я вченого, а 1993 року НТШ спорудило пам'ятник у Львові).

(Продовження буде)

Парафія в Томс Рівер відзначує своє десятиліття

Багато українців пенсійного віку переносяться з північного Ню Джерзі та Ню Йорку в околиці Ошен Каунти. Це околиця з великими оселями пенсіонерів, пристосована до спокійного, безпечного та безжурного життя. Переселені наші люди відчули брак зорганізованого життя, а головно своєї церкви. Багато людей, щоб заспокоїти душевну потребу, розходились по інших церквах, включно з церквою латинського обряду.

Тож в листопаді 1985 року Архиєпископ Стефан Сулик дав своє благословення на будову церкви-центру в Ошен Каунти.

На перше зібрання 13-го березня 1986 року, під проводом о. Йосифа Федоренка та о. Романа Дубицького, в хаті Михайла та Алми Стойка в Голідей Сити зібрались провідні члени громади Іван Бортник, Джордж та Гелєн Чернего, Марія та Віра Глова, Микола Горинь, Волтер та Неля Дзюбановський, Павло та Джессі Кацюба, Барбара Медюх, Джордж та Юстина Найдишак, Михайло Стоцко.

Нова парафія, з о. Дубицьким у проводі, розпочала свою працю 1986 року. О. Дубицький постарався за приміщення, де могли б відправлятися Служби Божі нашого обряду; на це погодився пастор д-р Томас Вайт та церковний комітет методистської церкви св. Андрія. Преса оголосила формування нової парафії української католицької церкви св. Стефана в Ошен Каунти. Перше традиційне свячення пасок відбулося 29-го березня в домі панства Найдишак, а перше Богослуження відправив о. Дубицький 30-го березня. Присутніх було майже 70 парафіян, а збірка принесла 855.55 долярів, що піднесло надію на майбутнє парафії. Відправи в церкві св. Андрія, а також традиційні святкування, тривали сім років. В. Дзюбановський та М. Стойка оформили комітет для пошуку площі під будову власного храму. Перша пожертва на купно землі вплинула зі стейту Ню Джерзі 24-го квітня 1986 року від Михайла Биковського. Почалися поїздки до Атлантик Сити, що давало добрий прихід. 12-го жовтня 1986 року о. Дубицький заприсягнув 32 жінки до Сестер Вервиці під проводом Віри Глова, Альма Стойка, Марія Глова та Неля Дзюбановски. Гарячкова праця, збирання фондів усієї громади почалась з великим захопленням та посвятою.

Щедрі пожертви на кінець 1986 року виносили 35,370.66 долярів, зі 155-ма парафіянами.

Ще до кінця 1987 року почали напливати потрібні дотації, починаючи від ризів, дарованих родиною Анни Габрієл. Наш дяк Павло Макар висвячений на диякона 25-го березня 1987. Перший Великодний обід „Свячене" відбувся 3-го травня 1987 року під патронатом Сестрицтва Вервиці. Промовляв д-р Александер Лужницький. Пікнік в парку ветеранів приніс прибуток 1,592.00 дол. для парафії.

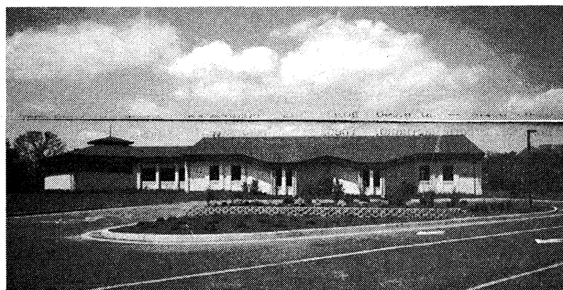
Наша парафія зорганізувала голф турнамент. Виграш зорганізував Чарлз Копчо, а обід в Олд Тайм Таверн та китайський авкціон — Ольга Курпатник. Потім комітет будови написав в англійській та українській мовах листи з пляном посілости та розіслав до друзів, сусідів і парафіян з проханням про молитву та дотацію. Перше зобов'язання на будівничий фонд наступило в сумі 5.000.00 дол. Поле під адресою Вайт Оук Боттом Роуд було формально куплене 10-го липня 1987 року.

Панахида за всіх, що віддали життя в боротьбі за волю України. Посередині (в білому) — о. Роман Дубицький.

Вівтар у церкві св. Стефана

Дім молитви і Центр громади в Томс Рівер.

Радості не було кінця. 14-го лютого 1988 року парафія з радістю привітала о. помічника Августина Молодовича. Отця Молодовича прислав Архиєпископ Стефан для помочі о. Дубицькому. Архітект Джон Орош зарепрезентував свій плян, взявши до уваги потреби та бажання парафії, збудувати залю-дім молитви разом. Парафія із задоволенням приняла його плян.

2-го грудня 1990 року кожна родина привітала у своїй хаті переносну ікону Христа. В січні 1991 року був обраний новий комітет старших братів: голова Петро Грицак, Джозеф Дазінскі, Ігор Дворян, Чарлз Копчо, Василь Палюга. Михайло Плетеник зорганізував читання Евангелії англійською мовою, а Михайло Гайдук — по-українськи.

Маріон Плетеник розпочала надзвичайну працю над куховарською книжкою. Третє видання ще друкується, а прибуток вже є 15,000.00 долярів. Молебень відправлено до св. Серця Христового на місці майбутньої будови, та посвячено місце під будову церкви 18-го серпня 1991 року.

В. Дзюбановський заініціював компанію продажі цегли на церкву, по 25, срібну-50, золоту-100 та плятинову-500 долярів. На початку 1991 року Петро та Оля Грицак почали продавати печиво для сплати церкви.

Семінаристи Славко Думец з Югославії та Славко Коваль з України допомогли в праці коло будівлі. Парафіяни церкви св. Стефана бажають їм Божого благословення у праці на Божій ниві.

Семирічна праця збирання фондів проводилася без перерви дальше: Різдвяні просфори, св. Миколай для дітей, продаж пирогів, Валентайнс обід під управою Вервицян, поїздки у піст, Великодній обід „Свячене", продаж кухарської книжки, купи цеголок дотації, парафіяльні родинні пікніки, поїздка до Сльотсбургу в Ню Йорку, голф, сніданок Сестрицтва Вервиці, поїздки до Атлянтик Сити, артистичні вироби та флі-маркет у Голідей Сити саутс, колядування по домах, та в кінці перший парафіяльний „Український Святочний Базар", уже в своїй власній залі при церкві. Парафіяльний Центер був відкритий 21-го листопада 1993 року, Святою Літургією Подяки, відправленої о. Дубицьким та в сослуженні диякона Павла Макара. Парафіяни з подивом та гордістю дальше прямують до назначеної мети, під проводом отців Дубицького та Молодовича, котрі вказують у своїх проповідях та нагадують жити мирно, в любові та єдності.

Ляурі Пелльок займається продажем печеного на парафіяльних базарах, а її сестра Рохалія Сінчак організовувала річні поїздки, що приносили добрий прихід для парафії. Окрім цього вони приготовляють щонеділі каву та солодке після Богослужби. Тотальний кошт будови Центру виносить 1,105,777.33 долярів. Окрім довірених людей та добровольців, уся громада взяла участь у збиранні фондів для сплати позички та операції будинком. Маючи свій власний будинок, наша громада почала зростати.

Щораз більше людей вертаються до своєї церкви. Так що завзята праця громади увінчалася успіхом. Тепер у своїй церкві наша громада стає більше активною. Місійні Сестри Богоматері учать наших наймолодших катехизму та приготовляють дітей до першого Причастя. Рівнож під патронатом о. Романа Дубицького зорганізовано курс української мови з Іваном Ільковим в проводі. Отець Роман Дубицький завжди пригадує парафіянам, що Церква — це народ. Українська католицька церква св. Стефана має здорові основи до росту, тому що в проводі стоять, немов два світила, отці Роман Дубицький та Августин Молодович. А за їх проводом іде безмежно вірна та віддана аж до самопосвяти, щира українська громада Томс Рівер.

Джессі Кацюба,
Іван Ільків

ЗВЕРНЕННЯ МУЗЕЮ у ЛЬВОВІ

Музей Історії Визвольних Змагань України, що розбудовується при Львівському Історичному Музеї як відділ, звертається до української громади, яка вже частинно долучилась до справи створення цього музею з проханням: надсилати для музейної виставки речі та матеріяли, що відносяться до Визвольних змагань 1914-1921 років та доби воюючої України 1941-55 років, а також матеріяли, з діяльности українських громад від часу їх утворення до сьогодні.

Щоб достойно сповнити завдання увічнення пам'яті національного чину в першому державному музеї Визвольних змагань України, просимо надсилати матеріяли на адресу: Україна, Львів, пл. Ринок, 6, Історичний Музей, Відділ Історії Визвольних Змагань України, який негайно включить отримані матеріяли до виставки, зазначуючи рівночасно всіх жертводавців.

Сподіваємось, що український загал не відмовить нам своєї допомоги й скоро та прихильно відгукнеться на наше прохання.

Управа Музею

У ДРУГУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого найдорожчого МУЖА, ТАТА, ДІДА (дьодя) і ВУЙКА

бл. п.
д-ра мед.
РОМАНА ГРАБА

буде відправлена
ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА
в неділю 19-го січня 1997 р. о год. 11-ій рано
в церкві св. Володимира в Елизабет, Н. Дж.

Про молитви за душу покійного просить
дружина ОЛЬГА з родиною.

Замість квітів на свіжу могилу

св. п.
МАРІЙКИ
з КОХАНОВСЬКИХ ЩУКИ

дорогої товаришки гімназійних літ у Львові і Німеччині, в Україні буде посаджено в її пам'ять певну кількість дерев.

Шановній родині покійної висловлюю найщиріші співчуття

РОМАН ФЕРЕНЦЕВИЧ

Ділимося сумною вісткою з родиною, приятелями і знайомими, що заснула на віки в дні 13-го січня 1997 р. наша найдорожча ДРУЖИНА, МАМА і БАБЦЯ

бл. п.
д-р дентист
ЯРОСЛАВА (КОТИС)
ГРАБОВИЧ

ПАРАСТАС відбудеться в четвер 16-го січня 1997 р. о год. 7-ій веч. в похоронному заведенні Farley Норт Порт, Фла.

ПОХОРОН в п'ятницю 17-го січня о год. 10-ій в церкві св. Марії в Норт Порті, а відтак тіло буде поховане у Venice Gardens Cemetery при вул. 1950 Center Rd.

У глибокому смутку:
муж — ПАВЛО
донька — ІРИНА з мужем ДАВИДОМ
внук — МАРКО
донька — ХРИСТЯ з сином ОЛЕКСАНДРОМ
син — ЮРІЙ з дружиною ХРИСТЕЮ
внук — ІЄН
брат — БОГДАН КОТИС.
і родини в ЗСА, Україні, Франції й Австралії.

В ПЕРШУ НЕВИМОВНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ
відходу у вічність мого дорогого МУЖА
і нашого ТАТА і ДІДУСЯ

бл. п.
АНДРІЯ СОЛОНИНКИ

буде відслужлена
СВЯТА ЛІТУРГІЯ і ПАНАХИДА
за спокій його душі
у неділю 19-го січня 1997 р. о год. 9-ій
в церкві св. Анни в Ворінґтон ,Па.

Також відбудеться
СВЯТА ЛІТУРГІЯ і ПАНАХИДА
в церкві св. Йосафата у Воррен, Миш.

Приятелів та знайомих в цей день згадати покійного Андрія у своїх молитвах просять дружина

АНАСТАСІЯ СОЛОНИНКА з дітьми та внуками.

Річні збори 59-го Відділу УНС в Бриджпорті

Бриджпорт (Конн. (І. Г.). — В суботу, 4-го січня 1997 року в 2-ій год., голова Відділу Д. Стець відкрив Загальні річні збори, а замість молитви присутні заспівали коляду. Присутніх було 20 членів, а збори відбувалися в церковній залі св. Покрови. Зборами проводив голова Відділу Д. Стець. Після прийняття програми нарад та докладних звітів Управи була ділова дискусія та уділення абсолюторії.

Перед вибором нової Управи присвячено багато часу справі приєднання молодих членів до Управи та дати допомогу фінансовому секретареві, який незабаром мусить піддатися операції. Присутні члени вибрали Управу Відділу на 1997 рік в такому складі: Д. Стець — голова, В. Вітковський — заступник голови, В. Макійчук — касир, І. Гайда — протокольярний секретар, Т. Сливінський — фінансовий секретар, Марія Сливінська — заступниця фінансового секретаря; Контрольна комісія: В. Пелещук — голова, Б. Романів і С. Тарасюк — члени.

Управа зробить усі старання, щоб приєднати нових членів, як також розділити призначені гроші на громадські цілі.

Після зборів голова Д. Стець попросив всіх присутніх на товариську гостину.

О. Юшко...

(Закінчення зі стор. 1)

тупиника консула подав до газети „Україна і світ" Сергій Боровик, генеральний консул в Торонто, але канадська преса також не мовчала. У виданні „Торонто Сан" з 13-го грудня канадська журналістка Кристі Блечфорд подала додаткову інформацію про О. Юшка, що він є сином колишнього полковника КГБ, який працював в совєтських консулятах в Канаді у 1950 і 1960 роках.

Не зважаючи на всі оборонні акції українських дипломатичних представників, канадське судівництво таки добилося рішення міністерства закордонних справ, яким О. Юшко і його дружина мусіли залишити Канаду до 25-го грудня 1996 року.

Згідно із інформацією агентства Ройтерс, в Києві відбулася на цю тему 26-го грудня пресова конференція, на якій представник українського Міністерства Закордонних Справ Юрій Сергеєв заявив, що арешт О. Юшка був нелегальний і він надіється, що цей випадок не змінить дружних стосунків між Канадою і Україною.

З ПРЕЦИЗІЙНОЮ ТОЧНІСТЮ в год. 4:27 ранку в неділю, 12-го січня, з Кейп Канаверал на Фльориді запущено у космос ракету Атлантіс з шестичленною залогою. У цій першій цьогорічній 10-денній мандрівці у космос, головним завданням залоги є злучитися з російською космічною станцією Мір, забрати перебуваючого на ній від 19-го вересня 1996 року американського астронавта 54-річного Джана Блага та залишити на наступних чотири місяці іншого. Тим разом працювати над дослідами з росіянами буде 41-річний д-р Джеррі Лайненгер. Крім того Атлантіс везе потрібні для станції Мір харчі, воду і технічне обладнання, а привезти на землю має висліди багатьох дослідів і тону всяких зразків для наукових дослідів.

БЕЗ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ І КНИЖКИ — НЕ БУДЕ Й УКРАЇНСЬКОЇ ДИТИНИ!

Ділимося сумною вісткою, що дня 11-го січня 1997 р. упокоївся в Бозі

бл. п.
мґр
МИРОН ЖМУРКЕВИЧ

колишній суддя і прокуратор
нар. 1909 р. в Станиславові, Україна.

ПОХОРОН відбувся 14-го січня 1997 р. в Brett Funeral Home в Ст. Пітерсбурґ, Фла.

Залишив у глибокому смутку:
дружину — КЛИМЕНТИНУ
ближчу і дальшу родину в ЗСА й Австралії.

З жалем повідомляємо приятелів та пластових друзів, що в неділю 12-го січня 1997 р. відійшла від нас у вічність на 90-му році життя наша найдорожча МАМА, БАБУНЯ, СЕСТРА і ТЕТА

бл. п.
НАТАЛІЯ ОЛЬГА
МАСЮК
з дому БОБИНСЬКА

пл. сен. керівництва, знавець народного мистецтва та довголітня виховниця пластової молоді у Філядельфії, Па.

ПАРАСТАС відправиться в п'ятницю 17-го січня о год. 7-ій веч. в похоронному заведенні Насевича, 109 East Tabor Rd., Philadelphia, PA.

ПОХОРОН відбудеться в суботу 18-го січня о год. 8:45 ранку з церкви св. Михаїла, 1013 Fox Chase Rd., Jenkintown, PA.

З любов'ю і вдячністю пращають покійну:
донька — ЛЕСЯ з мужем ЮРІЄМ РАКОВСЬКИМ
син — ЮРІЙ з дружиною ХРИСТИНОЮ
внуки — ІГОР, ОЛЕГ, РОМАН і НЕСТОР МАСЮК з родинами, та ЛЕВКО і СОФІЙКА РАКОВСЬКІ
брат — ЯРОСЛАВ
братанниця — ЗІРКА КЕБУЗ з мужем БОГДАНОМ і сином ПЕТРОМ
братанок — ІЗ'ЯСЛАВ з мамою ҐІЗЕЛЕЮ БОБИНСЬКОЮ
родини — МАСЮКІВ, ГОТІВ і КОЗАКІВ

КЛК-істи відбули зустріч на Союзівці

Фіналісти турніру С. Сосяк (другий зліва) і Ю. Грабець одержали нагороди від Ю.Попеля (зліва) і інж. Р. Ракочого, ст.

Не зважаючи на дощову погоду, члени Карпатського Лещетарського Клюбу відбули свою традиційну зустріч на Союзівці, включно з тенісовим турніром, в днях 27–28-го вересня.

В групі чоловіків вперше чашу д-ра Ярослава Рожанковського здобув Степан Сосяк перемогою над Юрієм Грабцем, 6–3, 6–2. В групі жінок першенство клюбу здобула Таїса Качала.

Після змагань відбулися Загальні збори, які вибрали Управу в такому складі: Юрій Попель — голова, Северин Палидович — перший заступник, Юрій Грабець — другий заступник, Ірина Купчинська — касир, Рома Худьо — секретар, члени — Андрій Качала, Степан Сосяк; Контрольна комісія: Роман Купчинський, Володимир Гнатківський і Ґоґо Слупчинський.

В суботу увечері відбувся бенкет і забава. Проводив змаганнями і вечіркою Ю. Попель.

Н. Н.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ
26-го СІЧНЯ 1997 р.

Рочестер, Н.Й. Річні загальні збори Братства св. Йосафата 217-го Відділу, відбудуться о год. 1-ій по пол. в школі Святого Йосафата. На порядку нарад: звіти урядовців за минулий рік, вибір урядовців на 1997р. Проситься членів прийти і вирівняти свої залеглі вкладки. По зборах буде перекуска. Фін. секр. Оксана Маркус.

З вірою в майбутнє України

Дмитро Ткачук і Людмила Тарнашинська.

Багато хто в Філядельфії ще й досі пам'ятає затишний ресторан, що його люди звали „Юрієвою церквою", бо там завжди панував дух добра, приязні і доброї злагоди, а не дух підступного Бахуса. Його господар Юрій Лесюк, уродженець села Волиця Гніздичівська Жидачівського повіту Львівської области, еміґрував до Америки по Першій світовій війні. Разом з дружиною Розалією вони дуже тяжко дороблялися до статків. Будучи обізнаним з засадами кооперативної праці, Ю. Лесюк жив надією мати власне підприємство. І його сподіванням таки судилося здійснитися: спершу він купує невеличку кафетерію, згодом дістає право на продаж напоїв, а відтак — відкриває ресторан.

Ю.Лесюк був дуже активним у релігійному та громадському житті Філядельфії; був членом багатьох українських організацій, зокрема довголітним членом дирекції української щадниці, дирекції Злученого Українсько-Американського Допомогового Комітету, на який жертвував понад 30,000 долярів, був членом Українського Народного Союзу; дарував також на будову пам'ятника Т. Шевченкові у Вашінґтоні, на видання „Енциклопедії Українознавства" В. Кубійовича, на потреби „Рідної Школи", УСО „Тризуб", а також допомагав родині в Україні.

На схилі літ бездітне подружжя Лесюків думає, як свої тяжко запрацьовані гроші використати для добра громади, бо якби заповіли їх родині, то совєтський уряд забрав би більшу частину. І вирішили залишити придбаний маєток довіреним особам, котрі здійснювали б його за їхнім бажанням.

Але послухаймо самого Юрія Лесюка, пише він: „Шановна Дирекціє! Я, Юрій Лесюк, з моєю уже покійною дружиною започаткували поважну суму грошей, щоб купити площу під будівлю притулку для старших віком наших людей. Ту суму ми згодом подвоїли. Думаю, що тепер маємо змогу і нагоду переговорити з громадою, яка купила велику площу під Михайлівську церкву, з метою побудувати на цій площі, крім церкви, дім для старших. Думаю, що знайдеться більше таких людей, як я, щоб це благородне діло здійснити".

З цим листом та із життєписом цих жертвенних людей, котрі, маючи селянське виховання, без високої освіти, так багато зробили на американській землі для своїх співвітчизників з почуттям любови до свого народу й своєї батьківщини, ознайомив нас Дмитро Ткачук, довголітній голова Довірчого комітету (а його заступником є д-р Олександр Черник, секретарем — адвокат Юрій Фаріон, членами — Наталія Даниленко, Іван Скіра і Володимир Василащук).

Залишивши по собі багато благородних вчинків, Ю. Лесюк помер 12-го листопада 1976 року, проживши неповних вісімдесят років. Як же розпоряджається грішми Довірчий комітет?

— Дай Боже, щоб мали ми всіх таких чесних виконавців, яким є Д. Ткачук, — каже Наталія Даниленко. — Як член Управи фонду, я знаю це і бачу на власні очі, як сумлінно виконує він заповіт покійних. В його особі маємо людину, гідну довір'я покійних Розалії та Юрія Лесюків.

З відсотків капіталу покійних за 19 років виплачено старшим і хворим людям через суспільні служби багатьох українських організацій, як от ЗУАДК, Союзу Українок Америки, Товариства Сеньойорів та інших, а також окремим особам в старечих домах й родині Лесюків в Україні понад 100,000 дол.

Розповідаючи про ідейну родину Лесюків, Д. Ткачук підкреслює, що вони не шукали слави, а прагнули якнайбільше допомогти українській громаді. Він висловив жаль, що не всі бажання покійних здійснено. І так бажання Лесюків придбати будинок для старших не здійснилось через нестачу фондів.

До речі, Д. Ткачук у розмові з нами підкреслив, що в Америці держава не дає грошей на існування жодних громадських організацій, вони існують на добровільних засадах і пожертвах, тож можна розраховувати тільки на власну ініціятиву і ресурси. Громадський досвід Д. Ткачука, без сумніву, свідчить про це, бо в минулому він — член управ народних домів вільної громади, Об'єднання Демократичної Української Молоді, братських союзів, Українського Конґресового Комітету, ЗУАДК, „Щадниці". Д. Ткачук — перший і довголітній голова Т-ва „Черемош". А тепер очолює, як вже згадували, Фонд Лесюків та є членом Дирекції УОК Центру у Філядельфії.

У травні 1981 року 3-ій З'їзд гуцулів обрав Д. Ткачука головою Українського Світового Об'єднання Гуцулів. В той час УСОГ стало членом Світового Конґресу Вільних Українців.

Щиро приймаючи мене, гостю з України у своєму домі, де все здається, дихає Карпатами, Д. Ткачук раз по раз звертається в розмові до свого рідного краю, а я в свою чергу оповідаю, як щойно у травні їздили на Івано-Франківщину, де святкували 125-річчя від дня народження В. Стефаника, і побувала у милому Д. Ткачукові Косові. Шкода тільки, дорога не привела мене до Шешор, де з нагоди 550-ліття села 13-го серпня 1995 року з ініціятиви Д. Ткачука і його дружини Оксани було споруджено пам'ятник Франкові. На ньому, розповідає Д. Ткачук, викарбувано слово, що це в пам'ять тих, хто покинув своє рідне село в час „великого ісходу" українського народу 1944 року.

Численні вироби народних майстрів у цій затишній оселі радують зір своєрідним гуцульським кольоритом — і це лише частина великої колекції Д. Ткачука, бо багато речей, творених руками майстрів рідного краю — аж на 10,000 дол. — Д. Ткачук передав студійному Осередкові Сестер Василіянок. І серед цього барвистого маєва очі спиняються на стіні, де господар скромно примостив пам'ятну для нього грамоту, одержану з нагоди відзначення державної незалежності України. На ній читаю: „Державний Центр Української Народної Республіки в екзилі нагороджує Дмитра Ткачука за жертвенну підтримку Державного Центру УНР в екзилі в його боротьбі за волю і державну незалежність України". І підписи: Президента УНР в екзилі Миколи Плав'юка, голови Уряду УНР в екзилі Івана Самійленка і голови УН-Ради Михайла Воскобійника.

Воістину заслужена нагорода! І хай би більше людей — і в діяспорі, і в Україні знало про самовіддану працю Д. Ткачука, не тільки щоб віддати йому належне за безперечні заслуги перед рідним народом, але щоби й наслідувати його в добрих справах, на які значною мірою натхнув його приклад жертвенної родини Лесюків.

Людмила Тарнашинська,
кореспондент газети „Літературна Україна"